

I. je minljivo-pretekli čas, kakor: sim bil, fui, ich bin gewesen;

II. pa ponavljajno - ali poprijemavno-pretekli čas, kakor: sim bival, eram, ich war. Vender so té, in enake forme takó zaptujene, de bi jih smel morebiti komej pésnik le v visokim petji kterikrat sukati. Ščasama bi utegnile morebiti kej okrévati. Ako Slovenija vstane, se bo še marsikej ž njo vred zbudilo.

35. §. Trojni glagolski pregib v-am, -em, -im poočítiti, bi utegnilo bolje biti, de bi se v zgledih na 35. str. tudi veznica (Bindungsvocal) -a, -e, -i h končnici -m privzela, ter bi: kal-am, pèhn-em (pah-n-em), suš-im, namesto: kala-m, pèhne-m, suši-m stalo. — Veznica v pregibih je lepa ravnoličnost ali analogija z gréskimi spregami. —

37. §. I. 1. — V tim odstavku se bere: „Glagoli na ..-jim (namreč v 1. osebi zdajnj. časa) zaveržejo -jim, in nič né pristavijo. Govorjenje je v izličenji velévniku (imperat.). To pravilo ne veljá sploh, za Krajnce že celo ne, kteri pri glagolih 4. sprege (4. form), ki se namr. v nedoločivniku (infinit.) v -iti izhajajo, -i v velevniku, (razun druge enobrojne osebe) éversto zategujemo. Práv bibilo po unim pravilu postavim: pój, stój in enake, ki niso 4. forme; ne pa: dój, táj, rój, ampak: dóji, táji, rôji. Ako jih nategnemo, -i noglás dobi, namreč: dojite, tajite, rojiva i. t. d. Ravno pri glagolih 4. forme je razlika v naglasu med štajarskimi in krajnskimi Slovenci, takóle:

Krajnsko:		Štajarsko:	
Sedajnik (praesens)	učiva govoritě dobimò tajimò vábimò vózimò čistite i. t. d.	Sedajnik	učiva govorite dobimo tajimo
Velevnik (imperat.)	učiva govorite dobimo tajimo vábimò vózimò čistimo i. t. d.	Velevnik	učiva (účva) govôrite (govôrte) dóbimo (dóbmo) tájimo (tájmo) vábimò (vábmo)

39. §. Glagoli I. sprege (1. forme, ki se v infin. v — ti končajo) z ločivnima čerkama (karakteristikama) *g* in *h*, spreminjajo ločivne v sedajnim času (praes.) v *š* in *č*, postavim: strig-el, vlek-el, sedajnik: stris-em, vleč-em. Po pravilu te slovnice — se vé, de na ondišnje vsakdanje govorjenje opertim — taki glagoli tudi v velévniku (imperat.) šumeča soglasnika *š* in *č* ohranijo; vender je bolj pravilno, kar gosp. pisavec od taci glagolov v pazki + pravi, de namreč glagoli pod brojem 4. in 5. imajo včas v velévnim načinu tudi *c* in *s* postavim: péci, .. pecimo, sézi i. t. d. — Namesto včas, je želeti, de bi se zmiraj tako pisalo, kér bi se s tim tudi velévnik (imperat.) od nedoločivnika (infinit.) lahko ločil. Takó bi tedaj bil velévnik: rêci, péci, tēci, tolci, vlēci, lézi, sézi, strizi i. t. d.; nedoločivnik pa: rêci, péci, tēci, tolci, vlēci, léci, séci, strīci i. t. d. Da je ta oblika pravna, ni dvomiti, kér več del Slovincov tako govori, staroslovenska slovnica poterdi, in druge sedajne slovenske ali slavijanske narečja pričajo.

V razverstovanji glagolov v šest redov je réd učniga Dobrovskiga in njegovih nasledovcev nekoliko spremenjen, kér so namreč glagoli tiga ali tiga reda semtertje v družiga preneseni. Takó so postavim: nekteri

z odperto koreninico: da-m, da-ti, zna-m, zna-ti, nadja-m (se), -ti, iz prve sprege v peto; stojim, sta-ti, bojim (se), ba-ti, pa iz prve v tretjo prestavljeni i. t. d.

(Dalje sledi.)

Nove slovenske bukve.

V Celji so dodelali nove abecedne bukvice za prvi slovenski klas v novim pravopisu, pod nadpisam: „Mali Blaže v prvi šoli, kako se hitro brati uč.“ Gosp. Blaznik jih bo mende kmalo v natis vzel. Práv pripravne bukvice bodo, ki se z abecedo začno in vado v branji (čitani) práv lepo učé, in za berilo veliko práv podučnih reči mnoziga zapopadka obsežejo. Pregledali smo rokopi in nove bukvice že naprej priporočimo. — Pri ti priliki priporočimo vnovič tudi slavno knjigo: „Blaže in Nežico v nedeljski šoli“, ktere so zares bukve za vse potrebe. Novi natis je létas na svitlo prišel v novim pravopisu. Po naših mislih ni boljših bukev za slovenske šole, kakor so té, ktere so že same v stanu, imé slavniga škofa Slomščka na vse véke ohraniti.

Novi slovanski časopisi.

Pravi Slovenec v Ljubljani; vrednik gosp. Malavašič. Katoliški list zagrebački; vrednik gosp. korar Štefan Mojses.

Slovanske družtva.

Slovanske družtva so zdej: 1) Lipa slovanska v Pragi, 2) Družtvo slovensko v Ljubljani, 3) v Gorici, 4) v Gradcu, 5) v Celjovcu, 6) v Terstu, 7) lipa slovanska v Zagrebu.

Nova volitev državnega poslanca za Krajnsko.

Gosp. Dollscheim iz Logatca se je odpovedal poslanstvu; torej bo namesti njega volitev. — Opravilo poslanca je težka reč. Kar so vam Novice pri vsih volitvah priporočevale, vam svetjejo tudi zdej. Volite možá, ki ima potrebne velike vednosti za tako imenitni postavo dajavni poklic; volite možá, ki svojo deželo dobro pozná in ki svojo slovensko domovino tudi resnično ljubi. Kakor véste, sedi veliko poslancev v zboru, ki imajo le dve besedi v celim svojim premoženji „Ja“ ali pa „Ne“. S tem pa se ne doseže nič. Pomislite tedej na tanjko, de ne boste volili napéno!

Iz državnega zbora.

Spet je en teden preteklo — pa smo še tam, kjer smo bili. Pred novim létam bo težko kaj z začetkam ustave. Brali ste v 49. listu Novic, de se je v drugi Kromeriški seji zbor zlo pričkal: ali imajo nepostavni zapisniki (protokoli) poslednjih 4 puntarskih dnéh na Dunaji veljati ali ne? zato ko bi veljali, bi se s tem punt opravičil — in slišali ste, de so bili ti zapisniki z 143 glasovi proti 124 zaverženi, kar je po pravici. De se imajo ti zapisniki zavreči, so rékli izmed slovenskih poslancev: gosp. Ambrož, gosp. Černe, gosp. Fluk, gosp. Gajer, gosp. Krajnc, gosp. Miklošič, gosp. Ulepič — več družih naših pa ni bilo pričujočih. — Kaj mislite, kdo se je pa oglasil, de se imajo ti nepostavni zapisniki poterediti? gosp. Sever in pa gosp. Štercin!!! Kaj ta dva možá nista vedila, de krajnska dežela je prekléla Dunajski punt?

Slovensko vino v Ameriki.

Undan sim v Ljubljani ponevedama na gosp. Premuta, rojeniga Krajnca iz Semiške fare, naletel. Ta